

regi, hvor vi måske også kan inspirere andre til at gå videre med det.

Mine bemærkninger om ændringsforslag og i det hele taget drastiske ændringer af lovforslag er selvfølgelig betragtninger, som jeg gav udtryk for, og som alene står for min regning, men jeg tror faktisk, at der er mange, der deler den.

Små ændringsforslag, der trækker i den ene eller den anden retning, er ikke det, jeg finder er det interessante. Det, jeg synes er det interessante, er, hvis man laver drastiske ændringer, der har meget store konsekvenser. Dette sker, uden at der overhovedet har været en mulighed for at få et kvalificeret modspil, og det synes jeg altså at vi skal være opmærksomme på i lovgivningsprocessen.

Jeg synes, at der har været nogle gange i løbet af det sidste år, hvor det er, som om man har villet springe et led over, og det er efter min mening ikke godt for Folketinget og lovgivningsprocessen, hvis man ikke tager denne høringspligt ganske alvorligt.

Jeg står altså ved, hvad jeg har sagt, men jeg mener egentlig ikke, at det alene er et regeringsanliggende. Det er noget, vi må drøfte med hinanden her i Folketinget, hvordan vi kommer videre med.

Jeg vil gerne takke næsten alle partierne i Folketinget for, at vi ikke kommer i en situation, hvor regeringen sender lovforslag i høring, der så bliver kopieret og fremsat af et oppositionsparti og vedtaget. Den slags julelege kan vi under ingen omstændigheder være med til.

Jeg mener, at i et væddeløb, hvor alle sådan set skal have en mulighed for at nå i mål, skal man altså også have det samme udgangspunkt. Det nytter ikke noget, at der er nogle, der tror, at de kan springe de første 100 m over for at nå først til mållinjen. Tingene må foregå på en ordentlig måde, og derfor står jeg ved, at lovkvalitet er noget, vi skal tage alvorligt.

Kl. 18.10

(Kort bemærkning).

Jette Bergenholz Bautrup (S):

Nu skal jeg ikke blive ved at trække tiden, men jeg vil sige til ministeren, at jeg synes, det er glædeligt, at det ikke kun er pjecer, men at man også på alle andre måder prøver at formidle budskabet.

Jeg kunne godt tænke mig, fordi der er meget stor velvilje til denne massive oplysningskampagne, at der kunne komme et notat til Retsudvalget, for det er jo også noget med succeskriterier og hvordan og hvorledes.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Inden hr. Søren Søndergaard bliver for glad for justitsministeren, vil jeg lige bryde ind her.

Vi har jo netop i Retsudvalget forskertset Dansk Folkepartis mulighed for at få det her forslag vedtaget. Det var ud fra en lovkvalitetsbetragtning. Det var altså betragtninger om høringsrunde osv.

Der er jo det væsentlige problem – ud over at domstolene altså ikke har, som vi har skrevet i betænkningens bidraget, nogle ordentlige forarbejder og motiver, hvis det er oppositionen – at Folketingets muligheder i virkeligheden stækkes ved private forslag. Der er nemlig ikke nogen at stille spørgsmål til, hvor der skal svares under ministeransvar.

Det er faktisk et af hovedproblemerne, og derfor kan man altså sige, at selv om der er en grundlovssikret ret til at fremsætte private lovforslag, har det sine grænser, hvis Folketinget skal kunne hænge en minister op.

Men jeg giver hr. Søren Søndergaard ret i, at diskussionen er spændende.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Blot en positiv tilkendegivelse til den socialdemokratiske ordfører. Vi vil meget gerne medvirke til, at den tværministerielle rapport i første omgang bliver oversendt til Retsudvalget, men vi må naturligvis så finde ud af i det videre forløb, hvorledes koordineringen sker.

Der er simpelt hen så mange initiativer i forskellige ministerier, at der skal være mulighed for at orientere sig om dem. Jeg ved ikke, om det skal ske via internettet, eller hvad der er den mest hensigtsmæssige facon.

Jeg skal nok sørge for, at det, der er grundrapporten, som ligger til grund for det andet, bliver oversendt til Retsudvalget, såfremt det ikke allerede er sket.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.